

него е откритиятъ малко прѣди освобождението срѣднѣвковенъ бѣлгарски мѣнастиръ Св. Спасъ или Св. Троица, съ течаща край него Мѣнастирска Рѣка. При Маринено градище сж намѣрени човѣшки кости, стрѣли и монети. Една отъ тѣхъ носѣла надписа МН. Вѣроятно тукъ е имало защитни кули, съ прилежащо къмъ тѣхъ малко заселище, отдѣто и днешното название на околната мѣстность и мѣстенъ боазъ: Сѣлище и Сѣлишки. Подъ градището е тѣй нарѣчената Св. Тодорова аязма.

Маричено градище е надъ Айвалж-Дере и Марá-Дере, на сѣвероизтокъ отъ Хисарлъка, високо въ Синитѣ-Камъни. Прѣдполага се да е имало кула къмъ най-високата частъ на терена му.

За мѣстността **Абланово**, на западъ отъ Маринено градище, като теренъ на срѣднѣвковни старини, нищо не се знае. Самото име Абланово е загадъчно (ср. Абланица въ неврокопско; Абланица въ софийско; рѣка Ябланица до Брѣзникъ; села Абланица въ тетевенско и ловешко; островъ Абланово на Дунава и т. н.). За сливенското Абланово, бждаща „Чамъ-Курия“ на сливенци, споменува и Каницъ: Ablanovo. Съгласно Д-ръ Селимински, прадѣдо му по майка (отъ срѣднѣвковенъ сливенски родъ и привилегируванъ като соколникъ — доганджия) ималъ въ Абланово голѣми владѣния, които били освободени отъ всѣкакви данъци. Възможно е тоя фактъ да е свързанъ съ прѣдробственното минало и владѣния на мѣстнитѣ боляри.

С. Кáмена.

Така се нарича мѣстността между Айвалж-Дере и Атанта, подъ Синитѣ-Камъни, днесъ посадена съ лозя. Сливенското прѣдание сочи тукъ миналото на старо заселище, слѣди отъ каквото дѣйствително се срѣщатъ. Че върху терена на мѣстността Кáмена наистина е имало крѣпость-заселище — това се види не само отъ прѣданието, но и отъ даннитѣ на Мануилъ Фила (за около 1305 г.) Той споменува близо на Σωτήρος πόλις (днесъ село Сотиря) „града Κάμινα“ (ср. Иречекъ, пжть II, 713). Мѣстността